

Spegelkras

Det var en tidig sommarmorgon, lukten av kaffe kom sprudlandes från köket.
Jag hade lämnat sängen i smyg för att inte väcka dig, satt på kaffet och sen krypit ner i sängen igen.
Solens strålar lyste dig i ansiktet och jag kunde inte annat än le
Le över att jag hade en sådan fantastisk vän som dig
Någon som man kan älska så mycket att det känns som om man skulle gå sönder
En sådan vän var du, och en sådan partner, eftersom vi var tillsammans.
Tillsammans i våran lilla bubbla
Som aldrig någonsin skulle spricka
Det var du som sa det, men sprack, det var precis vad bubblan gjorde
Du stack de vassaste nålarna i bubblan och förstörde precis allting
Det du lämnade kvar var ångest och sorg
Ingenting annat, inte det minsta ting

Det du lämnade kvar var mig på badrumsgolvet gråtandes
I hopp om att bli hel igen
Det kändes dock helt omöjligt
Hur gör man för att bli hel?
Någon man har älskat, har bedragit en till tusen
Hjärtat går i bitar
Så som en spegel när man slår knytnäven i den
Så de vassaste spillrorna far ner i golvet
Och nuddar ens nakna fötter

Smärta.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren MaisonDeLaMort med Poeter.se id #34403 innehar upphovsrätten